

Trăia fruntea atințea pământulă, mi, înkrădușindă brațele sale de bronză ne larțulă sâș peniș, aștentă ka fișulă Mariei sâ-șii fakț pșra mi sâ pedice fruntea.

Iisusș, neste șnș minștș, se skșlș ne șnș țeșske, mi se șitș la șpșimintștorșlș nekșnnokștș fșrș mi-pape, mi ka kșmș arș fi știstș kș epș akolo.

— Fișulă omșlși, ilăș întrebș atșnci kș șnș glasș șșpdș întșnekoasa vedenie, mș kșnnowti?

— Da, respșnșe Iisusș kș șnș glasș așa de dșlșe mi așa de melankolikș, in kștș alăș ei fșkș șnș kontrastș kș alăș întrevorșitorșlș sșș; da, te kșnnokș... Tș ai fostș odatș prea-ixșitșlș pșrintelși meș, țeșlș mai fșșmosș arkanșelș eșitș din mș-nelșe sale; dșșeși lșșmina inainteș lși kșndș, in toate dimineșele șșș trșșșrele șoapelși, eșlș inși arșștș obrșșșlș la pesșpitș; ștșnci, te-arș fi lșatș ține-va dșentș o nerinș de flakșrș semșnatș in kșșșșșre emșireșlși, in mizlokșlș țeșlorș ale florș alle țe-șșlși. Trșșia te-a nerđtș: te ai kșezștș Dșșnezeș; te ai peskșlatș așșșra Domnșlși tșș, mi, din inșlđimile paradisșlși, fșlșerșlș sșș te a pșvșlșitș in abisșele pșmintșlși...

— Șnde șșntș imșpșatș! zisșe arkanșelșlș pedikindș kanșlș mi skșșșpindș koama sa arșștoape.

— Da, o știș, respșnșe Iisusș: imșpșatș alăș lșșmiș mi pșrintele nelșcișiđilorș!

— Pșrintele nelșcișiđilorș! șpștș arkanșelșlș kș trșșie; in tr'adevșrș, așesta este țeșlș mai fșșmosș titș alăș meș! Toatș natșra pekșnnowteș kș șmiinșuș pșșerea lși Ieșova; ștelșele se șșșșșnea in țereș